

מ"ת 37726/03/22 - מדינת ישראל נגד חוסאם אלגרושי

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 37726-03-22 מדינת ישראל נ' אלג'רושי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 120203/2022

בפני כבוד השופטת קרן וקסלר
המבקשת: מדינת ישראל
נגד
המשיב 5: חוסאם אלגרושי (עציר)
בשם המבקשת: עו"ד נגה מזור שגב ועו"ד גוון ישראלי
בשם המשיב: עו"ד אורי בר עוז, עו"ד נדיר ברנסי ועו"ד משה יוחאי

החלטה

לפניי בקשה כי אפסול עצמי מלדון בתיק המעצר בעניינו של המשיב 5 (להלן: "המשיב").

רקע הבקשה וטיעוני הצדדים

1. כנגד המשיבים 1 - 6 הוגש ביום 17.3.22 כתב אישום, המייחס להם ביצוע עבירות קשירת קשר לעשות פשע, תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, איומים בצוותא, התפרצות למגורים לבצע עבירה בצוותא והיזק לרכוש במזיד. בד בבד, הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים.

ביום 7.4.22 הוגש כתב האישום מתוקן, בדרך של הוספת משיב 7, בצד בקשה למעצרו.

2. ביום 13.4.22 ניתנה החלטתי בדבר קיומן של ראיות לכאורה בנוגע למשיבים 1-6, במסגרתה קבעתי כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית להוכחת העבירות המיוחסות להם בכתב האישום. בהמשך לכך, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים בעניין עילת המעצר, הצעתי למשיבים כי יוכן בעניינם תסקיר שירות המבחן. המשיבים סרבו להצעה ומשכך, הוריתי על מעצרו עד לתום ההליכים.

3. ביום 17.5.22 דנתי בבקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי המשיבים 1 - 6, לאחר שנשמעה במסגרת התיק עיקרי עדותו של עד התביעה המרכזי. כמו כן, נשמעו באותו מועד טיעונים בבקשה למעצרו של המשיב 7.

4. לטענת ההגנה, עדותו של העד הביאה לשינוי דרמטי ולכרסום עמוק בראיות התביעה ובעילת המעצר, באופן המצדיק בחינת נוספת של שאלת מעצרו של המשיבים.

5. במהלך הדיון, או ליתר דיוק, לקראת סופו, כאשר נדונה סוגיית עוצמתה של עילת המעצר, הציגה ב"כ עמוד 1

המבקשת, עו"ד ישראלי, כתב אישום שהוגש ביום 12.5.22 כנגד המשיב בבית משפט השלום בפתח תקווה (ת.פ. 26666-05-22) המייחס לו איזמים כלפי התובעת המטפלת בתיק, עו"ד מזור, אשר בעטיו נעצר המשיב עד להחלטה אחרת. בשלב זה יצאה עו"ד מזור מהאולם וחזרה אליו רק לאחר שהסתיים חלק זה של הטיעון.

6. על רקע השתלשלות העניינים המתוארת לעיל, מבקשים באי כוח המשיב כי אפסול את עצמי מלדון בעניינו. הסנגורים אינם כופרים בזכותה של המדינה להציג את כתב האישום התלוי ועומד לבית המשפט, ואולם, לטענתם, אופן הצגת הדברים, יציאת עו"ד מזור מהאולם והצגת כתב האישום על ידי תובעת אחרת, אינה לגיטימית ומייצרת "דרמה" שיש בה כדי להשפיע על בית המשפט, זאת אף בשים לב לכך שמדובר בתובעת של שלוחת המעצרים הנוהגת להופיע בפניי. בהקשר זה נטען, כי לא בכדי הוגש כתב האישום כנגד המשיב לבית משפט השלום בפתח תקווה, השייך למרחב אחר של התביעות, וכי קיים "ניגוד עניינים אינהרנטי" בשל קרבה "כזו או אחרת" בין עו"ד מזור לביני, בשל תפקידה כתובעת בשלוחת המעצרים. לעמדת הסנגורים, די היה בציון העובדה שהוגש כתב אישום כנגד המשיב ולא היה מקום להצגתו ולו למען מראית פני הצדק.

7. המבקשת מתנגדת לבקשה והיא דוחה כל טענה המרמזת על קרבה אישית בין עו"ד מזור וביני. נטען כי הגשת כתב אישום תלוי ועומד כנגד נאשם בהליך מעצר נעשית כדבר שבשגרה ומדובר בטיעון לגיטימי וענייני הרלוונטי לשאלת עילת המעצר. בנסיבות אלה, לא היה כל מקום להפריד את הדיון בשאלת הראיות ובשאלת העילה. כן נטען, כי יציאת התובעת מהאולם נעשתה דווקא על מנת להרחיק עצמה מהעניין האישי, בכדי שלא תיחשף בעצמה לכתב האישום שהוגש.

דין והכרעה

8. דין בקשת הפסלות להידחות.

9. סעיף 77א (א1)(2) בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, קובע כי שופט לא ישב בדיון מקום בו "יש לשופט ענין כספי ממשי או ענין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך, בבא כוחו או בעד מרכזי...". המבחן לפסלות שופט הוא מבחן נסיבתי ויש לבדוק האם במקרה דנן הוצגה תשתית עובדתית המבססת חשש למשוא פנים (ע"פ 4726/20 **אמנון עמנואל נ' מדינת ישראל** (14.7.2020); ע"פ 3895/19 **זועבי נ' מדינת ישראל** (12.6.2019); ע"א 8550/18 **איפרגן נ' רן** (27.12.2018)).

10. הסנגורים הנכבדים לא הניחו תשתית כלשהיא לקיומו של חשש כאמור.

11. היכרותי עם גב' מזור היא על רקע מקצועי בלבד ולא קיימת בינינו כל היכרות אישית. מדובר בתובעת המופיעה בפניי בדיוני מעצר, מכוח תפקידה כתובעת בשלוחת המעצרים של יחידת התביעות. לפיכך, אין מדובר בקשר שיכול

להקים חשש למשוא פנים, אף לא בשל מראית פני הצדק. עצם קיומה של היכרות מקצועית בין שופט ובין עו"ד או עד מטעם אחד הצדדים להליך אין בה כדי ללמד, כשלעצמה, על קיומה של "קרבה ממשית" המצדיקה את פסילת המותב (ע"פ 7651/18 **יעקב זקן נ' מדינת ישראל** (8.11.2018); ע"פ 4762/20 הנ"ל). יתירה מכך, נפסק כי גם בטענה לפיה המתלונן באותו תיק שנדון בפני המותב הוא עו"ד המופיע באופן תדיר בפני בית-משפט מסוים אין כדי לבסס, כשלעצמה, עילת פסילה כללית כנגד כל השופטים שבבית-המשפט (בש"פ 588/17 **דניסוב נ' מדינת ישראל** (31.10.2017); בש"פ 719/16 **מדינת ישראל נ' גולפייגן** (1.2.2016)). הדברים נכונים, מקל וחומר, כאשר מדובר בתובע שהוא נפגע עבירה בתיק אחר המתנהל כנגד הנאשם.

12. אשר להצגת כתב אישום תלוי ועומד במסגרת הליכי המעצר, נפסק, כי מדובר בנתון בעל משמעות, שנועד לפרוש בפני בית המשפט את מלוא התמונה הנוגעת לנאשם (בש"פ 6573/13 **מדינת ישראל נ' איציק אביתר** (10.10.2013); בש"פ 9583/11 **אלטלאלקה נ' מדינת ישראל** (27.12.2011), וראו גם הנחיית פרקליט המדינה 5.13 "הצגת פרטי "רישום משטרת פנימי" (תיקי מב"ד), ראיות המצויות בתיקי חקירה פתוחים, וכתבי אישום בתיקים אחרים- לצורך הוכחת עילת מעצר או ראיות לכאורה בהליכי מעצר עד תום ההליכים" (עדכון אחרון, 10.6.2019)). בנסיבות אלה, היה זה מחובתה של התביעה, האמונה על האינטרס הציבורי, להביא את כתב האישום התלוי ועומד כנגד המשיב בפני בית המשפט, שכן מדובר בנתון רלוונטי לעילת מעצרו, ולא מצאתי כל פגם בהתנהגותה.

13. הסנגורים הקדישו חלק נרחב מטעוניהם לאופן בו הוצג כתב האישום, ואולם, גם בעניין זה לא מצאתי כל פגם בהתנהלות באות כוח המבקשת ומכל מקום, הואיל ומדובר בטענה הנוגעת לדרך ניהול הדיון ולא למהות, הרי שאין בה כדי לבסס חשש למשוא פנים.

14. לכך יש להוסיף, כי הטענה לעניין אישי לא עלתה במהלך הדיונים הקודמים שבפניי, אלא רק לאחר שהוצג בפניי כתב האישום המייחס למשיב איומים על התובעת, ואף בכך יש ללמד כי טענת הפסלות אין לה על מה שתסמוך.

לפיכך, הבקשה לפסלות נדחית.

ניתנה היום, כ"א אייר תשפ"ב, 22 מאי 2022, בהעדר הצדדים.